

فهرست مطالب

- دستورالعمل شناسایی مودیان در سازمان امور مالیاتی..... ۲
- دستورالعمل کشف معاملات و عملیات مشکوک و شیوه گزارش دهی در سازمان امور مالیاتی..... ۱۶
- دستورالعمل نحوه مراقبت از اشخاص مظنون در سازمان امور مالیاتی..... ۲۰
- دستورالعمل رعایت مقررات مبارزه با پولشویی در حوزه خدمات الکترونیکی سازمان امور مالیاتی..... ۲۵
- ادستورالعمل نگهداری و امحاء اسناد در سازمان امور مالیاتی..... ۲۸
- دستورالعمل نحوه ارسال اسناد و مدارک به نشانی پستی در سازمان امور مالیاتی..... ۳۱

دستور العمل

شناسایی مودیان در سازمان امور مالیاتی

به منظور مبارزه با پولشویی و جلوگیری از تامین مالی تروریسم و نیز فراهم آوردن تمهیدات لازم برای اجرای بند الف از ماده ۷ قانون مبارزه با پولشویی (مصوب دوم بهمن ماه ۱۳۸۶ مجلس شورای اسلامی)، فصل دوم آئین نامه اجرایی قانون مبارزه با پولشویی موضوع تصویب نامه شماره ۱۸۱۴۳۴/ت/۴۳۱۸۲ ک مورخ ۱۳۸۸/۹/۱۴ وزیران عضو کارگروه تصویب آئین نامه های مربوط به قانون مبارزه با پولشویی، «دستورالعمل شناسایی مودیان در سازمان امور مالیاتی» به شرح زیر ابلاغ می شود:

ماده ۱: در این دستورالعمل اصطلاحات و عبارات به کار رفته به شرح زیر تعریف می شود:

قانون: قانون مبارزه با پولشویی مصوب ۱۳۸۶/۱۱/۲.

آیین نامه: آیین نامه اجرایی قانون مبارزه با پولشویی مصوب ۱۳۸۸/۰۹/۱۴ و اصلاحات بعدی آن.

پولشویی: عبارت است از جرم پولشوئی موضوع قانون مبارزه با پولشوئی مصوب ۱۳۸۶/۱۱/۲.

سازمان: سازمان امور مالیاتی.

مؤدی: شخص حقیقی یا حقوقی موضوع قوانین مالیات های مستقیم و مالیات بر ارزش افزوده.

پرونده مالیاتی مؤدی: پرونده مالیاتی عبارتست از مجموعه ای از اسناد، مدارک، نوشته ها و سایر اوراق مرتبط با اطلاعات هویتی و عملکرد اقتصادی هریک از مودیان مالیاتی که به منظور رسیدگی، تشخیص و وصول مالیات در یک جا (پوشه بصورت فیزیکی یا الکترونیکی) گردآوری و ذیل شماره ای که کلاسه یا شماره پرونده نامیده می شود، نگهداری می گردد.

شماره اقتصادی: شماره شناسائی منحصر بفرد است که به هریک از مودیان مالیاتی اختصاص پیدا می کند و از آن پس کلیه اطلاعات هویتی و اطلاعات فعالیت های اقتصادی و اطلاعات مالیاتی مودی تحت پوشش آن قرار خواهد گرفت.

۸-۱- خدمات پایه: خدماتی که طبق مقررات، پیش نیاز و لازمه ارائه سایر خدمات در سازمان امور مالیاتی می باشد و ارائه آن به مؤدی موجب می شود تا وی برای اخذ خدمات مکرر و متمادی به سازمان امور مالیاتی مراجعه کند. اخذ شماره اقتصادی، تشکیل پرونده و امضاء الکترونیکی (دیجیتال) از مصادیق خدمات پایه می باشند.

۹-۱- شناسایی مؤدی: شناخت و تایید هویت مؤدی یا نماینده وی با استفاده از منابع اطلاعاتی، مستندات و داده های مستقل، معتبر و قابل اتکا. شناسایی مؤدی به دو گروه از اقدامات شامل «شناسایی اولیه» و «شناسایی کامل» تقسیم می شود:

۱-۹-۱- شناسایی اولیه: تطبیق و ثبت مشخصات اظهار شده توسط مؤدی با مدارک شناسایی و در صورت اقدام توسط نماینده یا وکیل، علاوه بر ثبت مشخصات وکیل یا نماینده، ثبت مشخصات اصیل.

۲-۹-۱- شناسایی دقیق مؤدی به هنگام ارائه خدمات پایه به شرح مذکور در این دستورالعمل.

شناسه ملی اشخاص حقوقی: شماره ای منحصر بفرد که براساس تصویب نامه شماره ۱۶۱۷۳/ت/۳۹۲۷۱ مورخ ۱۳۸۸/۱/۲۹ هیئت وزیران به تمامی اشخاص حقوقی اختصاص می یابد.

شماره فراگیر اشخاص خارجی: شماره منحصر بفردی که مطابق تصویب نامه شماره ۱۶۱۷۳/ت/۴۰۲۶۶ ه مورخ ۱۳۸۸/۱/۲۹ به تمامی اتباع خارجی مرتبط با جمهوری اسلامی ایران توسط پایگاه ملی اطلاعات اتباع خارجی اختصاص می یابد.

سامانه احراز هویت اشخاص (سها): سامانه مستقر در وزارت امور اقتصادی و دارائی است که از طریق ارتباط با مراجع ذی ربط (از قبیل سازمان ثبت احوال، سازمان ثبت اسناد و املاک کشور، شرکت پست و غیره) پاسخ به استعلام ادارات امور مالیاتی در مورد احراز هویت اشخاص مختلف و نشانی آنها را تسهیل می نماید.

وجه نقد: هرگونه مسکوک و اسکناس و انواع چک هایی که نقل و انتقال آنها مستند نشده و غیر قابل ردیابی باشد از قبیل چک های عادی در وجه حامل و سایر چک هایی که دارنده آن غیر ذی نفع اولیه باشد (از قبیل چک های پشت نویس شده توسط اشخاص ثالث، انواع چک پول، چک مسافرتی، ایران چک و موارد مشابه).

واحد مبارزه با پولشویی: واحدی است مستقل زیر نظر رئیس سازمان که به عنوان متولی مبارزه با پولشویی، عهده دار تکالیف مقرر در مواد ۱۸ و ۱۹ آیین نامه می باشد.

معاملات و عملیات مشکوک: معاملات و عملیاتی که اشخاص با در دست داشتن اطلاعات و یا قراین و شواهد منطقی ظن پیدا کنند که این عملیات و معاملات به منظور پولشویی و یا تامین مالی تروریسم انجام می‌شود.

۱-۱۶ واحد اطلاعات مالی: واحدی ملی، متمرکز و مستقل که مسئولیت دریافت، تجزیه و تحلیل وارجاع گزارش‌های معاملات مشکوک به مراجع ذی‌ربط را به عهده دارد؛ به شرح مذکور در ماده ۳۸ آیین‌نامه.

ماده ۲: ارائه هرگونه خدمات مربوط به مالیات بردرآمد و مالیات بر ارزش افزوده، منوط به دارا بودن شماره اقتصادی می‌باشد. هر مؤدی باید تنها دارای یک شماره اقتصادی باشد.

ماده ۳: قبل از ارائه هرگونه خدمات پایه لازم است نسبت به شناسایی کامل مؤدیان اقدام شود.

ماده ۴: شناسایی مؤدی به دو نوع شناسایی اولیه و شناسایی کامل تقسیم می‌شود.

۴-۱- شناسایی اولیه:

لازم است هنگام ارائه هرگونه خدمات نسبت به شناسایی اولیه به شرح مندرج در این دستورالعمل اقدام کرده و اطلاعات آن درسیستم اطلاعاتی ثبت شود.

۴-۱-۱- شناسایی اولیه شخص حقیقی ایرانی:

اطلاعات مورد نیاز شامل نام و نام خانوادگی، شماره ملی، تاریخ تولد، نام پدر، نشانی کامل، کدپستی محل سکونت و شماره تلفن می‌باشد.

لازم است پس از اخذ اطلاعات فوق از مؤدی، و تطبیق آن با اصل کارت ملی و دیگر مدارک مرتبط، مراتب روی سند مربوط تأیید شود.

تبصره ۱: در صورتی که وکیل، نماینده، وصی، قیم و یا ولی به نمایندگی از طرف شخص حقیقی جهت انجام امور مؤدی به اداره امور مالیاتی مراجعه نماید، لازم است علاوه بر اطلاعات شخص اصیل اطلاعات مذکور در خصوص نماینده قانونی نامبرده نیز دریافت شود.

تبصره ۲: در صورت همراه نداشتن کارت ملی چنانچه امکان ارتباط بر خط (به طور مستقیم یا غیر مستقیم) با سازمان ثبت احوال کشور برای تطبیق مشخصات مودی میسر باشد، تطبیق مشخصات اظهار شده توسط مؤدی با مندرجات

شناسنامه عکسدار یا گواهینامه رانندگی یا گذرنامه معتبر، جهت انجام شناسایی اولیه مؤدی بر اساس این مدارک نیز بلامانع است.

۴-۱-۲- شناسایی اولیه شخص حقیقی خارجی:

اطلاعات مورد نیاز شامل نام و نام خانوادگی، مشخصات کامل (مطابق با مندرجات گذرنامه یا برگ آمایش اتباع خارجی)، شماره اختصاصی اشخاص خارجی (در صورت وجود)، شماره و مشخصات پروانه اقامت به ویژه تاریخ پایان اقامت (انقضای موعد)، نشانی کامل و کد پستی محل فعالیت در ایران، شماره تلفن، شغل می‌باشد.

در خصوص شخص حقیقی خارجی، شناسایی با اخذ مدارک مجوز فعالیت معتبر در ایران و شماره اختصاصی اتباع خارجی مأخوذه از پایگاه ملی اطلاعات اتباع خارجی صورت خواهد گرفت.

تبصره ۱: در صورتیکه وکیل، نماینده، وصی، قیم و یا ولی به نمایندگی از طرف شخص حقیقی خارجی جهت انجام امور مؤدی به اداره امور مالیاتی مراجعه نماید، لازم است علاوه بر اطلاعات شخص اصیل اطلاعات مذکور در خصوص نماینده قانونی نامبرده نیز دریافت شود.

۴-۱-۳- شناسایی اولیه شخص حقوقی:

شناسایی اولیه شخص حقوقی براساس شناسه ملی و کدپستی اقامتگاه قانونی شخص حقوقی و تطبیق آن با اصل یا تصویر مصدق شناسه (مذکور در آئین نامه الزام استفاده از شناسه ملی اشخاص حقوقی) صورت می‌گیرد.

تبصره ۱: شناسایی اولیه شخص حقیقی معرفی شده از سوی شخص حقوقی، برابر ضوابط مقرر در مورد اشخاص حقیقی است.

تبصره ۲: در صورتیکه وکیل، نماینده یا کارمند از طرف شخص حقوقی جهت انجام امور مؤدی به اداره امور مالیاتی مراجعه می‌نماید، لازم است علاوه بر اطلاعات شخص اصیل اطلاعات مذکور در خصوص نماینده قانونی نامبرده نیز دریافت شود.

۴-۲- شناسایی کامل:

لازم است هنگام ارایه هر یک از خدمات پایه به مؤدی، علاوه بر شناسایی اولیه، نسبت به شناسایی کامل و دریافت اظهار مودی و بر آورد سطح فعالیت مورد انتظار از وی اقدام شود.

شناسایی کامل اشخاص حقیقی و حقوقی به شرح زیر صورت گیرد:

۴-۲-۱- شناسایی کامل شخص حقیقی (ایرانی، خارجی):

برای شناسایی کامل شخص حقیقی، لازم است علاوه بر شناسایی اولیه، اطلاعات و مدارک ذیل حسب مورد از وی اخذ شود:

جواز کسب و یا پروانه کار و کارت بازرگانی که بیانگر نوع فعالیت مودی باشد.

دریافت اطلاعات در مورد نوع، میزان و هدف فعالیت مؤدی جهت تعیین سطح فعالیت مورد انتظار از وی.

اخذ اطلاعات در مورد حجم فعالیت قبلی و فعلی مؤدی در حوزه مربوطه.

۴-۲-۲- شناسایی کامل شخص حقوقی:

الف) شناسایی کامل شخص حقوقی ایرانی:

برای شناسایی کامل شخص حقوقی ایرانی، لازم است علاوه بر شناسایی اولیه، اطلاعات و مدارک ذیل حسب مورد اخذ گردد:

نوع، موضوع، ماهیت و میزان فعالیت شخص حقوقی.

اطلاعات مربوط به رتبه بندی شخص حقوقی (از شرکت سنجش اعتبار، رتبه بندی معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رییس جمهور و یا سایر مراجع حرفه ای).

در صورت عدم رتبه بندی شخص حقوقی، لازم است از طریق بررسی صورت های مالی تأیید شده توسط یکی از اعضای جامعه حسابداران رسمی نسبت به تعیین سطح فعالیت مورد انتظار از مؤدی اقدام و در صورت عدم الزام شخص حقوقی به انتخاب یکی از اعضای جامعه حسابداران رسمی، آخرین صورت های مالی معتبر شخص حقوقی مستقیماً مورد بررسی قرار گیرد.

مشخصات فرد یا افراد دارای امضای مجاز (شامل نام و نام خانوادگی، شماره شناسنامه، شماره ملی، نام پدر، تاریخ تولد، نشانی، کد پستی و تلفن) و سمت آن ها (همراه نمونه امضای آن ها).

اسامی، مشخصات، نشانی و کد پستی محل سکونت اعضای هیات مدیره، هیات عامل/مدیر عامل، حسابرس(حسابرسان) مستقل، بازرس یا بازرسان قانونی و سهام دارانی (شرکایی) که بیش از ۵ درصد سهام (سرمایه) شخص حقوقی را در اختیار دارند. (در مورد سایر اشخاص حقوقی از قبیل سازمان های غیر انتفاعی و بنیادها و ... ، مشخصات، نشانی و کد پستی موسسین یا هیات امنا و ارکان مشابه آن ها).

محل اصلی فعالیت، نشانی و کد پستی دفتر مرکزی و اقامتگاه قانونی، کارخانه، شعبه، نمایندگی و انبار شماره های تلفن و دورنگار آنها و اطلاعات مربوط به نحوه رسمیت داشتن کلیه اسناد مالی و مکاتبات مربوط، مدت و حدود اختیارات هیات مدیره و مدیر عامل و یا ارکان مشابه.

تعهد از مدیران و صاحبان امضای مجاز در شخص حقوقی مبنی بر اینکه هر نوع تغییر در مدارک و اطلاعات را بلافاصله اطلاع دهند.

اخذ اطلاعات در مورد حجم فعالیت قبلی و فعلی در حوزه مربوطه.

لازم است صحت اظهارات شخص مذکور از طریق تطبیق اظهارات با یک یا چند مورد از اسناد و مدارک ذیل (حسب مورد) احراز شود:

اساسنامه، شرکت نامه و آخرین روزنامه رسمی و مدارک ثبتی.

صورت های مالی حسابرسی شده شخص حقوقی در سال قبل.

صورت گردش حساب شخص حقوقی در موسسات اعتباری.

ب) شناسایی کامل شخص حقوقی خارجی:

در مورد شرکتهای تابعه، دفاتر نمایندگی، شعب و یا هر گونه واحد های سازمانی وابسته اشخاص حقوقی خارجی در ایران، لازم است علاوه بر شناسایی کامل اشخاص حقیقی و حقوقی واحد های مزبور در ایران (در چارچوب این دستورالعمل)، مشخصات شرکت مادر در خارج از کشور (به شرح مندرج در مورد اشخاص حقوقی) و نیز مشخصات اعضای هیات مدیره، مدیران ارشد و سایر ارکان مشابه هر یک از آن ها در خارج از کشور (به شرح مندرج در مورد اشخاص حقیقی) اخذ شود.

در صورتی که وکیل و یا نماینده از طرف شخص حقوقی خارجی متقاضی دریافت خدمات باشد، لازم است علاوه بر شناسایی اصیل نسبت به شناسایی هویت نماینده شخص (اشخاص) و مستندسازی مدارک وی نیز مطابق با مفاد این مقررات اقدام نمایند.

تبصره ۱: لازم است صحت اظهارات شخص مذکور از طریق تطبیق اظهارات با یک یا چند مورد از اسناد و مدارک ذیل (حسب مورد) احراز شود:

اساسنامه، شرکت نامه و آخرین روزنامه رسمی و مدارک ثبتی.

صورت های مالی حسابرسی شده شخص حقوقی خارجی در سال قبل.

صورت گردش حساب شخص حقوقی خارجی در موسسات اعتباری.

مجوز فعالیت از مراجع ذی ربط (از قبیل سازمان سرمایه گذاری خارجی).

تبصره ۲: شناسایی کامل شخص حقیقی معرفی شده از سوی شخص حقوقی (اعم از ایرانی و یا خارجی)، برابر ضوابط مقرر در مورد اشخاص حقیقی است.

تبصره ۳: لازم است هنگام شناسایی کامل مؤدی و یا وکیل، نماینده، وصی، قیم و یا ولی وی، کدپستی مندرج در کارت ملی و یا اسناد شخص حقوقی با نشانی مندرج در ساها تطبیق داده شود و پس از حصول اطمینان از مطابقت آن ها، رونوشت اسناد مذکور توسط واحد مالیاتی ارائه دهنده خدمت مطابقت با اصل شده، در پرونده مؤدی نگهداری شود.

ماده ۵: در صورت وجود ابهام در خصوص اصالت مدارک شناسایی ارائه شده توسط مؤدی و یا وکیل، نماینده، وصی، قیم و یا ولی وی، متصدیان شناسایی اولیه موظف هستند با تحقیق از سایر نظام ها و پایگاه های اطلاعاتی، اخذ مدارک معتبر – طبق مقررات این دستورالعمل – و یا استعلام از مراجع قانونی ذی ربط، نسبت به رفع ابهام و شناسایی مؤدی اقدام نمایند. در این موارد، ارائه خدمت تا رفع ابهام متوقف می گردد.

تبصره ۱: در صورت اطمینان از جعلی یا غیر واقعی بودن مشخصات، لازم است علاوه بر توقف ارائه خدمات، مراتب بلافاصله از طریق ادارات کل امور مالیاتی به واحد مبارزه با پولشویی گزارش شود. واحد مبارزه با پولشویی نیز موظف است مراتب را در قالب گزارش مشکوک حداکثر ظرف پنج روز کاری به واحد اطلاعات مالی اعلام نماید.

تبصره ۲: لازم است هنگام شناسایی اشخاص حقیقی یا حقوقی، نشانی دقیق و کد پستی محل فعالیت و یا اقامتگاه قانونی (در مورد شخص حقوقی)، شماره تلفن و یا دورنگار وی اخذ شود. دریافت شماره صندوق پستی از مؤدی به تنهایی کافی نیست.

ماده ۶: مستند سازی نشانی اقامتگاه قانونی مؤدی در شناسایی اولیه، از طریق تطبیق کدپستی اعلامی از سوی مؤدی با اطلاعات پایگاه کدپستی کشور و یا ساها انجام می‌شود.

ماده ۷: لازم است اطلاعات اخذ شده از مؤدی با مندرجات مدارک شناسایی معتبر تطبیق و از صحت آنها اطمینان حاصل شود. مدارک شناسایی معتبر عبارتند از:

الف) اشخاص حقیقی ایرانی:

کارت ملی

شناسنامه برای افراد زیر ۱۵ سال سن

تبصره: در مورد نمایندگان قانونی لازم است علاوه بر مدارک فوق، سند رسمی دال بر تایید سمت نماینده نیز دریافت شود.

ب) اشخاص حقیقی خارجی:

گذرنامه معتبر که دارای مجوز ورود و اقامت باشد.

کارت هویت ویژه اتباع خارجی.

برگ آمایش معتبر.

دفترچه پناهندگی.

پروانه اقامت دایم.

ج) اشخاص حقوقی (ایرانی یا خارجی):

اصل یا تصویر - گواهی نامه ثبت شرکت، شرکت نامه؛

اظهار نامه ثبت شرکت یا اساسنامه (با توجه به وضعیت شرکت)؛

تعهدنامه اشخاص حقوقی مبنی بر اعلام هر نوع تغییر - بلافاصله پس از وقوع - در شرکت نامه یا اساسنامه، و سایر تصمیمات مهم و اثرگذار هیات مدیره و مجمع.

ترجمه رسمی اسناد و مدارک ثبت در مورد اشخاص حقوقی خارجی.

مجوز فعالیت از مراجع ذیربط (از قبیل سازمان سرمایه گذاری خارجی).

تبصره ۱: اسناد و مدارک ثبت شخص حقوقی می بایست به تایید کنسولگری کشور موطن اصلی برسد.

تبصره ۲: اگر شرکت خارجی در ایران فعالیت داشت و مشخص شد در ایران ثبت نشده است، به عنوان گزارش مشکوک به پولشویی به واحد اطلاعات مالی گزارش داده شود.

ماده ۸: چنانچه مؤدی مدارک شناسایی مذکور در مواد فوق را ارائه ننماید، لازم است ضمن خودداری از ارائه خدمت، مراتب به واحد مبارزه با پولشویی گزارش شود. واحد مبارزه با پولشویی موظف است در همان روز کاری نسبت به ارسال گزارش به واحد اطلاعات مالی اقدام نماید.

ماده ۹: ارائه خدمات پایه به صورت الکترونیکی و بدون شناسایی کامل مؤدی ممنوع است.

ماده ۱۰: لازم است هنگام ارائه خدمات به اشخاصی که اسامی و مشخصات آن ها از طریق واحد مبارزه با پولشویی اعلام می شود، دقت و نظارت بیشتری نسبت به عملکرد مالی آن ها به عمل آید.

تبصره: لازم است در مورد اشخاص زیر، دقت و مراقبت ویژه به عمل آید:

افراد و موسساتی که نام آن ها در فهرست جرایم تروریستی یا مرتبط با پولشویی قرار دارد و نام آن ها از سوی واحد مبارزه با پولشویی اعلام می شود.

اصنافی که فاقد کد اصناف هستند.

ماده ۱۱: لازم است هنگام ارائه خدمات پایه به مؤدیان، آن ها را متعهد نمایند که:

الف - اطلاعات مورد درخواست سازمان را که در این دستورالعمل مشخص شده است، ارائه نمایند.

ب - اجازه استفاده اشخاص دیگر از خدمات پایه دریافتی را ندهند. نمایندگی قانونی به شرط درج مشخصات نماینده یا وکیل و شناسایی اولیه و ثبت مشخصات وی شامل این بند نمی‌باشد.

تبصره: تعهدات فوق باید به طور صریح و دقیق، برای مؤدی بیان شود. در صورت عدم پذیرش این تعهدات از سوی مؤدی و یا عدم رعایت آن‌ها توسط وی، لازم است ارائه خدمات به مؤدی متوقف شود.

ماده ۱۲: لازم است در تمامی فرم‌های مورد استفاده، محل مناسب برای درج یکی از شماره‌های شناسایی معتبر (حسب مورد شماره ملی، شناسه ملی و شماره فراگیر اتباع بیگانه) و کدپستی پیش‌بینی و این مشخصات به طور کامل و دقیق دریافت و تطبیق داده شود.

ماده ۱۳: لازم است در تمامی نرم‌افزارها، بانک‌ها و سیستم‌های اطلاعاتی، محل لازم برای درج یکی از شماره‌های معتبر (حسب مورد شماره ملی، شناسه ملی و شماره فراگیر اتباع بیگانه) و کدپستی پیش‌بینی نموده و امکان جستجو بر اساس شماره‌های مذکور در نرم‌افزارها فراهم گردد.

ماده ۱۴: در صورتی که مشخصات ثبت شده در سیستم‌های اطلاعاتی با پایگاه‌های اطلاعاتی ذی‌ربط تطبیق داده نشده باشد لازم است مشخصات مذکور حداکثر ظرف مدت ۱ ماه پس از ارائه خدمات پایه به مؤدی، به پایگاه‌های مذکور ارسال و صحت آن‌ها کنترل شود.

ماده ۱۵: لازم است اطلاعاتی که قبلاً با پایگاه‌های ذی‌ربط تطبیق داده شده هر ۳ ماه یک بار به روز گردد.

ماده ۱۶: به منظور مستند سازی اطلاعات مؤدیان، لازم است پس از استعلام اطلاعات مربوط به آن‌ها از مراجع ذی‌ربط و اطمینان از صحت اطلاعات، تصویر این اسناد توسط اداره امور مالیاتی ارائه دهنده خدمت با اصل تطبیق داده شود.

ماده ۱۷: سازمان مکلف است کدپستی محل اقامتگاه قانونی و سکونت مؤدیان (یا صاحبان امضای مجاز در مورد اشخاص حقوقی) را تا شش ماه پس از ابلاغ این دستورالعمل، با اطلاعات مندرج در پایگاه ذی‌ربط (شرکت پست، ثبت احوال یا ثبت اسناد یا ساها) بروز نماید.

ماده ۱۸: ارائه خدمات به مؤدیان به منزله تأیید انجام رویه شناسایی مؤدی توسط کارکنان ذی‌ربط در سازمان است و مسئولیت وجود هرگونه نقص در این زمینه - در چارچوب این دستورالعمل - متوجه آنان خواهد بود.

ماده ۱۹: مسئولیت نظارت بر اجرای سیاست‌ها و رویه‌ها در سازمان (در خصوص شناسایی مؤدیان و ایجاد سامانه‌های اطلاعاتی مربوط) بر عهده واحد مبارزه با پولشویی است. واحد مذکور باید اجرای سیاست‌ها و رویه‌های شناسایی مؤدیان را در شعب و تمامی سطوح سازمان مورد بررسی قرار داده، هر گونه انحراف را به همراه پیشنهادهای اصلاحی به مدیریت مافوق واحد مذکور گزارش کند.

ماده ۲۰: سازمان موظف است حداکثر ظرف مدت ۶ ماه از تاریخ ابلاغ این دستورالعمل، کلیه شماره‌های اقتصادی فاقد شماره ملی برای اشخاص حقیقی یا شناسه ملی برای اشخاص حقوقی را مسدود نماید. به محض ارائه شماره ملی یا شناسه ملی، از شماره‌های مزبور رفع انسداد می‌شود.

ماده ۲۱: به منظور کنترل موثر ریسک‌های ناشی از عدم شناسایی کافی مؤدی، لازم است عملیات مالی وی - متناسب با طبقه تخصیص داده شده بر مبنای سطح فعالیت - تحت نظارت قرار گیرد.

ماده ۲۲: درمورد فعالیت‌های اقتصادی و مودیان مالیاتی در معرض ریسک بیشتر، سازمان موظف است سیستمی ایجاد کند که فعالیت‌های یاد شده به طور ادواری نیز تحت پایش قرار گیرند.

ماده ۲۳: ارائه شماره اقتصادی به اشخاص زیر ممنوع است:

افراد و موسساتی که نام آن‌ها در فهرست مربوط به تروریست‌ها یا دیگر جرایم قرار دارد و نام آنها از سوی واحد اطلاعات مالی اعلام می‌شود.

مؤدیانی که از ارائه اطلاعات و مدارک موضوع این دستورالعمل خودداری نمایند.

مؤدیانی که اطلاعات خلاف واقع ارائه نمایند.

مؤدیانی که بنا به اعلام مراجع ذیصلاح اطلاعات ارائه شده توسط آنان خلاف واقع باشد.

اشخاصی که به حکم مراجع قضایی، ممنوع معامله هستند.

اصنافی که فاقد کد اصناف هستند.

اشخاص ایرانی فاقد شناسه ملی یا شماره ملی.

اشخاص خارجی فاقد شماره اختصاصی.

در صورتیکه مودی پس از شناسایی کد اقتصادی را به نفع شخص دیگری استفاده نماید که مطابق مقررات این دستور العمل شناسایی نشده است

تبصره: در صورتی که به اشخاص فوق قبلاً شماره اقتصادی اختصاص داده شده شماره مذکور غیر فعال خواهد شد.

ماده ۲۴: سازمان موظف است به طور مداوم و مخصوصاً در موارد زیر، اطلاعات مربوط به شناسایی کامل مودی را به روز نماید:

الف) در زمانی که براساس شواهد و قرائن احتمال آن وجود داشته باشد که وضعیت مودی تغییرات عمده‌ای پیدا نموده است؛

ب) در صورتی که شخص ناظر براساس شواهد و قرائن احتمال دهد مودی در جریان عملیات پولشویی و یا تأمین مالی تروریسم قرار گرفته است؛

ج) در مواقعی که در مورد صحت اطلاعات قبلی به دست آمده، ابهام وجود دارد.

ماده ۲۵: مؤدیان موظفند هرگونه تغییر ایجاد شده در اطلاعات موضوع ماده ۴ این دستورالعمل را به سازمان اعلام نمایند. سازمان باید قبل از به روز نمودن تغییرات ایجاد شده نسبت به صحت اطلاعات ارایه شده اطمینان حاصل نماید.

تبصره: ضوابط و معیارهای نظارت مستمر با توجه به نوع مودی (حقیقی و حقوقی)، نوع اقامت (داخلی و خارجی) و ماهیت و موضوع خدمات و عملیات توسط واحد اطلاعات مالی تعیین و ابلاغ می‌شود.

ماده ۲۶: در صورتی که کارکنان سازمان نسبت به ذی‌نفع واقعی معاملات مؤدیان شناسایی شده مظنون شوند باید مشخصات مودی مذکور و ذی‌نفع احتمالی را به واحد مبارزه با پولشویی گزارش دهند.

تبصره: در صورت احراز عدم انجام تکالیف، برابر مقررات قانون مالیات‌های مستقیم و قانون تخلفات اداری برخورد خواهد شد.

ماده ۲۷: واحد مبارزه با پولشویی مکلف است، رویه‌های کارآمدی را جهت شناسایی مؤدیان براساس مقررات اتخاذ و به طور مستمر کنترل و در صورت نیاز بازبینی نماید.

ماده ۲۸: مرکز فناوری اطلاعات و ارتباطات سازمان باید بانک اطلاعات کامل مؤدیان را ایجاد کند و ترتیبی اتخاذ نماید که اطلاعات مزبور در این بانک گردآوری، پردازش و به روز رسانی شده و به طور ماهانه به نحوی که واحد اطلاعات مالی مشخص می سازد، از طریق واحد مبارزه با پولشویی در اختیار آن واحد قرار دهد.

ماده ۲۹: سازمان موظف است اطلاعات و سوابق مالیاتی و عملیات مالی مؤدیان را به گونه ای ثبت و نگهداری نماید که قابلیت بازسازی و ردیابی داشته باشد.

ماده ۳۰: سازمان از طریق دفتر آموزش باید برنامه های آموزشی مستمری را در مورد چگونگی شناسایی مؤدیان برای کارکنان خود تدارک ببیند. این برنامه آموزشی حداقل شامل موارد زیر باشد:

الف) رویه های مربوط به ارائه خدمات، به همراه اسناد و اطلاعات مورد نیاز؛

نحوه جمع آوری اطلاعات مربوط به سابقه مؤدی؛

نحوه اعمال سیاست های مربوط به شناسایی کامل مؤدی؛

نحوه بازبینی اسناد و مدارک و بروزرسانی آن؛

نحوه اقدام موثر در صورت بروز مغایرت در اطلاعات و مدارک مؤدی.

ماده ۳۱: سازمان باید رویه های شناسایی مؤدی را براساس ضوابط این دستورالعمل، مستند و به کارکنان خود ابلاغ و به صورت قابل اتکایی از اجرای آن اطمینان حاصل نماید.

ماده ۳۲: واحد مبارزه با پولشویی بر اجرای این دستورالعمل نظارت می کند. به همین منظور کلیه بخش های سازمان مکلفند اطلاعات مورد درخواست آن واحد را در راستای اجرای این دستورالعمل در اختیار آن واحد قرار دهند.

ماده ۳۳: سازمان موظف است مؤدیان (حقیقی، حقوقی) خود را با توجه به ریسکی که احتمال می دهد از ناحیه آنها و به واسطه عواملی همچون موقعیت اجتماعی و شغلی، وضعیت مالی، نوع و ماهیت فعالیت حرفه ای، پیشینه مؤدی، موطن اصلی، حساب های مرتبط یا دیگر شاخص های موثر طبقه بندی نماید.

ماده ۳۴: طبقه بندی مذکور در ماده (۳۳) باید به گونه ای انجام شود که دریافت اطلاعات از مؤدیان براساس طبقه تخصیص داده شده به آنها انجام شود. بدین ترتیب، از مؤدیانی که دارای حداقل ریسک می باشند، اخذ اطلاعات لازم - در چارچوب

مقررات این دستورالعمل - کفایت می‌کند و در خصوص مؤدیانی که در طبقات در معرض ریسک بیشتر قرار گرفته‌اند، اطلاعات می‌بایست در سطح گسترده‌تری دریافت شده و در فاصله‌های کمتری به روز شود. میزان دریافت اطلاعات مزبور را بخشنامه‌های داخلی واحدهای مبارزه با پولشویی مرتبط مشخص می‌نمایند.

ماده ۳۵: سازمان موظف به حفظ و نگهداری اطلاعات مؤدیان بوده و همچنین لازم است برای پیشگیری از افشا و یا استفاده غیر مجاز از آن‌ها، تدابیر لازم را اتخاذ نماید.

ماده ۳۶: زمان اجرای این دستورالعمل یک ماه پس از ابلاغ آن به سازمان است. در مدت مذکور لازم است ضمن اطلاع رسانی به مؤدیان، امکانات و تسهیلات لازم برای اجرای این دستورالعمل به گونه‌ای فراهم شود که اجرای آن، حتی الامکان موجب اختلال در امور مؤدیان نشود.

این دستورالعمل در ۳۶ ماده و ۱۸ تبصره در دوازدهمین جلسه شورای عالی مبارزه با پولشویی مورخ ۱۳۹۰/۱۰/۱۲ به تصویب رسید و از تاریخ ابلاغ، لازم الاجراست.

دستور العمل

کشف معاملات و عملیات مشکوک و

شیوه گزارش دهی در سازمان امور مالیاتی

به منظور مبارزه با پولشویی و جلوگیری از تامین مالی تروریسم و نیز فراهم آوردن تمهیدات لازم برای اجرای بند ج از ماده ۷ قانون مبارزه با پولشویی (مصوب دوم بهمن ماه ۱۳۸۶ مجلس شورای اسلامی)، فصل دوم آئین نامه اجرائی قانون مبارزه با پولشویی موضوع تصویب نامه شماره ۱۸۱۴۳۴/ت ۴۳۱۸۲ ک مورخ ۱۳۸۸/۹/۱۴ وزیران عضو کارگروه تصویب آئین نامه های مربوط به قانون مبارزه با پولشویی، « دستور العمل کشف معاملات و عملیات مشکوک و شیوه گزارش دهی در سازمان امور مالیاتی » به شرح زیر ابلاغ می شود:

ماده ۱: در این دستور العمل اصطلاحات و عبارات به کار رفته به شرح زیر تعریف می شود:

- ۱-۱- قانون: قانون مبارزه با پولشویی مصوب ۱۳۸۶/۱۱/۲
- ۱-۲- آیین نامه: آیین نامه اجرایی قانون مبارزه با پولشویی مصوب ۱۳۸۸/۰۹/۱۴ و اصلاحات بعدی آن.
- ۱-۳- پولشویی: عبارت است از ارتکاب جرم پولشویی موضوع قانون مبارزه با پولشویی مصوب ۱۳۸۶/۱۱/۲.
- ۱-۴- سازمان: سازمان امور مالیاتی.
- ۱-۵- مؤدی: شخص حقیقی یا حقوقی موضوع قوانین مالیات های مستقیم و مالیات بر ارزش افزوده.
- ۱-۶- خدمات پایه: خدماتی که طبق مقررات، پیش نیاز و لازمه ارائه سایر خدمات در سازمان امور مالیاتی می باشد و ارائه آن به مؤدی موجب می شود تا وی برای اخذ خدمات مکرر و متمادی به سازمان مراجعه کند. اخذ شماره اقتصادی، تشکیل پرونده و امضاء الکترونیکی (دیجیتال) از مصادیق خدمات پایه می باشند.
- ۱-۷- واحد مبارزه با پولشویی: واحدی است مستقل زیر نظر رئیس سازمان که به عنوان متولی مبارزه با پولشویی، عهده دار تکالیف مقرر در مواد ۱۸ و ۱۹ آیین نامه می باشد.

۸-۱- معاملات و عملیات مشکوک: معاملات و عملیاتی که اشخاص با در دست داشتن اطلاعات و یا قراین و شواهد منطقی ظن پیدا کنند، که این عملیات و معاملات به منظور پولشویی و یا تامین مالی تروریسم انجام می‌شود.

۹-۱- سامانه جمع آوری معاملات مشکوک: سامانه‌ای است مستقر در واحد اطلاعات مالی که به منظور جمع‌آوری گزارش‌های معاملات مشکوک به پولشویی و تامین مالی تروریسم و اطلاعات مربوط به آن‌ها از اشخاص مشمول قانون، طراحی و راه‌اندازی شده است.

۱۰-۱- واحد اطلاعات مالی: واحدی ملی، متمرکز و مستقل که مسئولیت دریافت، تجزیه و تحلیل و ارجاع گزارش‌های معاملات مشکوک به مراجع ذی ربط را به عهده دارد؛ به شرح مذکور در ماده ۳۸ آیین نامه.

ماده ۲: کارکنان ذی‌ربط سازمان چنانچه در جریان روند رسیدگی به پرونده مالیاتی و گزارش‌های حسابرسی مالی و مالیاتی موضوع ماده ۲۷۲ قانون مالیات‌های مستقیم و یا اسناد و مدارک مربوط، در زمان بازدید از محل فعالیت مؤدی، دریافت و بررسی اطلاعات و نظایر آن، معاملات و عملیات مشکوک به پولشویی و تامین مالی تروریسم را مشاهده نمایند، موظفند مراتب را بدون اطلاع مؤدی، حسابرس یا نماینده آنان، به واحد مبارزه با پولشویی گزارش دهند. گزارش‌های مزبور محرمانه تلقی شده و در صورت اطلاع مؤدی یا نماینده وی، با متخلف برابر قانون رفتار خواهد شد.

تبصره ۱: فهرست معاملات و عملیات مشکوک که به پیوست این دستورالعمل می‌باشد از سوی واحد اطلاعات مالی به واحد مبارزه با پولشویی ابلاغ می‌شود. واحد مبارزه با پولشویی موظف است نسبت به اعمال شاخص‌ها در سیستم‌ها اقدام و به کارکنان ذی‌ربط اعلام نماید.

تبصره ۲: ملاک تشخیص معاملات و عملیات مشکوک، ظن مبتنی برقرائن و شواهد منطقی کارکنان ذی‌ربط در سازمان می‌باشد و معیارهای ارائه شده در فهرست پیوست، صرفاً بخشی از این معیارها را در بر می‌گیرد.

تبصره ۳: کارکنان امور مالیاتی چنانچه در جریان روند رسیدگی به پرونده‌های مالیاتی و گزارش‌های حسابرسی مالی و مالیاتی مواردی از تخلفات حسابرسان و حسابداران رسمی در زمینه پولشویی و عدم گزارش آن را مشاهده نمایند، موظفند مراتب را بدون اطلاع آنان یا نمایندگان آنان به واحد مبارزه با پولشویی اعلام نمایند.

ماده ۳: واحد مبارزه با پولشویی موظف است علاوه بر ارسال گزارش‌های واصله از بخش‌های مختلف سازمان به واحد اطلاعات مالی (گزارش‌های معمول)، اقدام به ارسال گزارش معاملات و عملیات مشکوکی نماید که از طریق تطبیق

اطلاعات مختلف با یکدیگر حاصل شده است. برای این منظور لازم است با به کارگیری سامانه‌های هوشمند و ابزارهای مناسب نسبت به شناسایی معاملات و عملیات مشکوک اقدام نماید.

ماده ۴: واحد مبارزه با پولشویی موظف است هنگام ظن به انجام پولشویی توسط مؤدی، اعم از اینکه مودی متقاضی برخورداری از خدمات پایه یا غیرپایه باشد، نسبت به ارسال گزارش به واحد اطلاعات مالی اقدام نماید.

ماده ۵: ارسال گزارش معاملات و عملیات مشکوک و نیز سایر گزارش‌هایی که کارکنان سازمان موظف به ارسال آن به واحد مبارزه با پولشویی هستند، بیانگر اتهامی به افراد نبوده و اعلام آن به مرجع مذکور، افشای اسرار شخصی محسوب نمی‌گردد و در نتیجه هیچ اتهامی از این بابت متوجه گزارش‌دهندگان نخواهد بود.

ماده ۶: واحد مبارزه با پولشویی باید رویه‌های قابل اتکایی را جهت اقدامات مرتبط با کشف معاملات و عملیات مشکوک و گزارش‌دهی آن توسط کارکنان سازمان تدوین و طی بخشنامه‌ای به کلیه قسمت‌های مرتبط در سازمان ابلاغ نماید. تبصره: اطمینان از حسن اجرای رویه‌های کشف موارد مشکوک و همچنین بررسی، ارزیابی و در صورت نیاز بازبینی فرایندهای شناسایی و کشف موارد مشکوک به عهده واحد مبارزه با پولشویی می‌باشد.

ماده ۷: آن دسته از کارکنان سازمان که تکالیف قانونی رسماً به آنها ابلاغ شده است در خصوص وظایف موضوع مقررات مبارزه با پولشویی شخصاً مسئول می‌باشند.

ماده ۸: در صورت ظن به عملیات پولشویی الزام ارائه گزارش معاملات و عملیات مشکوک به واحد اطلاعات مالی رافع مسئولیت ارائه گزارش تخلفات به سایر مراجع ذی‌ربط نمی‌باشد.

ماده ۹: در جهت اجرای صحیح مفاد این دستورالعمل، لازم است واحد مبارزه با پولشویی از اختیارات و دسترسی‌های لازم و کافی مانند دسترسی به سیستم‌ها و پرونده‌های مالیاتی مؤدیان، سوابق معاملاتی و مالی ایشان برخوردار بوده و انجام تحقیقات و گزارش از سوی آن واحد و ارائه آن به واحد اطلاعات مالی نباید منوط به تایید و تصویب مراجع دیگری باشد.

ماده ۱۰: واحد مبارزه با پولشویی موظف است گزارش معاملات مشکوک را حداکثر ظرف همان روز کاری از طریق سامانه جمع‌آوری معاملات مشکوک به واحد اطلاعات مالی ارسال نماید.

تبصره: سازمان موظف است تدابیر لازم جهت ایجاد ارتباط بین سامانه‌های داخلی خود و سامانه جمع‌آوری معاملات مشکوک ظرف مدت سه ماه انجام دهد.

ماده ۱۱: چنانچه واحد مبارزه با پولشویی به موارد عدم تطابق در اقدامات انجام شده با مقررات و تکالیف قانونی برخورد نماید باید ضمن اقدام لازم، نسبت به گزارش آن به مسئولین سازمان اقدام نماید.

ماده ۱۲: واحد مبارزه با پولشویی موظف است پس از دریافت شناسه کاربری سامانه جمع‌آوری گزارش‌های معاملات مشکوک، نسبت به حفاظت از آن دقت لازم را داشته باشد. بدیهی است با توجه به محرمانه بودن اطلاعات این سامانه، در صورت افشا و یا هرگونه استفاده غیر مجاز با متخلفین برابر قانون رفتار خواهد شد.

ماده ۱۳: واحد مبارزه با پولشویی موظف است با بررسی روزانه سامانه جمع‌آوری گزارش معاملات مشکوک، نسبت به پاسخگویی به استعلامات مندرج در آن حداکثر در چهار روز کاری اقدام و اطلاعات مورد نیاز را در قالب تعیین شده و از طریق سامانه مذکور ارسال نماید.

ماده ۱۴: سازمان موظف است در اجرای این دستورالعمل برای کلیه کارکنان ذی‌ربط در سازمان، آموزش‌های عمومی و برای کارکنان حوزه‌های تخصصی نیز آموزش‌های تخصصی مربوط را طراحی و به اجرا درآورد. لازم است سوابق حضور کارکنان در دوره‌های مذکور در سوابق آموزشی آنان ثبت و نگهداری شود.

ماده ۱۵: این دستورالعمل برای تمامی زیر مجموعه‌های سازمان، حتی ادارات واقع در مناطق آزاد تجاری صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی لازم الاجرا می باشد.

این دستورالعمل در ۱۵ ماده و ۵ تبصره در دوازدهمین جلسه شورای عالی مبارزه با پولشویی مورخ ۱۳۹۰/۱۰/۱۲ به تصویب رسید و از تاریخ ابلاغ، لازم الاجراست.

دستور العمل

نحوه مراقبت از اشخاص مظنون در سازمان امور مالیاتی

به منظور مبارزه با پولشویی و جلوگیری از تأمین مالی تروریسم و نیز فراهم آوردن تمهیدات لازم برای اجرای ماده ۱۰ از فصل دوم آئین نامه اجرائی قانون مبارزه با پولشویی موضوع تصویب نامه شماره ۱۸۱۴۳۴/ت/۴۳۱۸۲ ک مورخ ۱۳۸۸/۹/۱۴ وزیران عضو کارگروه تصویب آئین نامه های مربوط به قانون مبارزه با پولشویی، «دستور العمل نحوه مراقبت از اشخاص مظنون در سازمان امور مالیاتی» به شرح زیر ابلاغ می شود:

- ماده ۱- در این دستور العمل اصطلاحات و عبارات به کار رفته به شرح زیر تعریف می شود:
- ۱-۱- قانون: قانون مبارزه با پولشویی مصوب ۱۳۸۶/۱۱/۲.
 - ۲-۱- پولشویی: عبارت است از جرم پولشویی موضوع قانون مبارزه با پولشویی مصوب ۸۶/۱۱/۲.
 - ۳-۱- آیین نامه: آیین نامه اجرایی قانون مبارزه با پولشویی مصوب ۱۳۸۸/۰۹/۱۴ و اصلاحات بعدی آن.
 - ۴-۱- سازمان: سازمان امور مالیاتی.
 - ۵-۱- مؤدی: شخص حقیقی یا حقوقی، که برای برخورداری از خدماتی همچون دریافت انواع مفاسد حساب، کد اقتصادی و غیره به ادارات مالیاتی مراجعه می نماید.
 - ۶-۱- واحد مبارزه با پولشویی: واحدی است مستقل زیر نظر رئیس سازمان که به عنوان متولی مبارزه با پولشویی، عهده دار تکالیف مقرر در مواد ۱۸ و ۱۹ آیین نامه می باشد.
 - ۷-۱- واحد اطلاعات مالی: واحدی ملی، متمرکز و مستقل که مسئولیت دریافت، تجزیه و تحلیل و ارجاع گزارشهای معاملات مشکوک به مراجع ذیربط را به عهده دارد؛ به شرح مذکور در ماده ۳۸ آیین نامه.
 - ۸-۱- اشخاص مظنون: مؤدیان یا مرتبطين یا اشخاص ثالثی که اسامی و مشخصات آنها به جهت ظن به مبادرت یا ارتباط با فعالیت های پولشویی یا تأمین مالی تروریسم از سوی واحد اطلاعات مالی تعیین و به واحد مبارزه با پولشویی اعلام می شود.

ماده ۲: واحد مبارزه با پولشویی موظف است عملیات و معاملات اشخاص مظنون را زیر نظر داشته و حسب دستور واحد اطلاعات مالی در خصوص آن ها اقدام نماید.

ماده ۳: واحد مبارزه با پولشویی موظف است در هر موردی که بر اساس ماده ۲ این دستورالعمل اقدام می‌نماید مراتب را فوراً به اطلاع واحد اطلاعات مالی برساند.

ماده ۴: واحد مبارزه با پولشویی موظف است اسامی و مشخصات اشخاص مظنون را تنها در دسترس کارکنان ذی‌ربط در سازمان قرار داده و به آنان در اجرای صحیح این دستورالعمل آموزش دهد. اطلاعات مزبور محرمانه تلقی شده و در صورت افشاء و یا هر گونه استفاده غیر مجاز از اطلاعات مذکور، با متخلفین برابر قانون رفتار خواهد شد.

ماده ۵: واحد مبارزه با پولشویی موظف است بلافاصله پس از دریافت اسامی و مشخصات اشخاص مظنون، فهرست قبلی را بروز رسانی نماید به نحوی که فهرست اشخاص مظنون به همراه آخرین اصلاحات آن همواره در اختیار کارکنان ذی‌ربط در سازمان باشد.

ماده ۶: لازم است نرم‌افزارها و برنامه‌های مربوط به ارائه خدمات به نحوی طراحی و اجرا شود که ارائه کلیه خدمات به اشخاص مظنون صرفاً در چارچوب تعیین شده توسط واحد اطلاعات مالی انجام پذیرد. این نرم‌افزارها باید مجهز به امکاناتی از قبیل شناسایی و نشان‌دار کردن اشخاص تحت مراقبت و اعلام هشدار بوده و قابلیت تهیه و ارسال گزارش‌های مورد نیاز واحد اطلاعات مالی را داشته باشد. مسئولیت نظارت بر حسن اجرای این ماده به عهده واحد مبارزه با پولشویی است.

ماده ۷: در صورت درخواست واحد اطلاعات مالی، واحد مبارزه با پولشویی موظف است نسبت به ارسال اطلاعات مرتبط با اشخاص مظنون به طور مستمر به آن واحد اقدام نماید.

ماده ۸: واحد مبارزه با پولشویی موظف است گزارش‌های دوره‌ای ۳ ماهه در خصوص اجرای این دستورالعمل را به واحد اطلاعات مالی ارسال نماید.

این دستورالعمل در ۸ ماده در دوازدهمین جلسه شورای عالی مبارزه با پولشویی مورخ ۱۳۹۰/۱۰/۱۲ به تصویب رسید و از تاریخ ابلاغ، لازم الاجراست.

دستور العمل

رعایت مقررات مبارزه با پولشویی

در حوزه خدمات الکترونیکی سازمان امور مالیاتی

به منظور مبارزه با پولشویی و جلوگیری از تامین مالی تروریسم و نیز فراهم آوردن تمهیدات لازم برای اجرای فصل

دوم آئین نامه اجرائی قانون مبارزه با پولشویی موضوع تصویب نامه شماره ۱۸۱۴۳۴/ت ۴۳۱۸۲ ک مورخ ۱۳۸۸/۹/۱۴

وزیران عضو کارگروه تصویب آئین نامه های مربوط به قانون مبارزه با پولشویی، «دستور العمل رعایت مقررات مبارزه با

پولشویی در حوزه خدمات الکترونیک سازمان امور مالیاتی» به شرح زیر ابلاغ می شود:

ماده ۱: در این دستور العمل اصطلاحات و عبارات به کار رفته به شرح زیر تعریف می شوند:

- ۱-۱- قانون: قانون مبارزه با پولشویی مصوب ۱۳۸۶/۱۱/۲.
- ۲-۱- آیین نامه: آیین نامه اجرایی قانون مبارزه با پولشویی مصوب ۱۳۸۸/۰۹/۱۴ و اصلاحات بعدی آن.
- ۳-۱- پولشویی: عبارت است از ارتکاب جرم پولشویی موضوع قانون مبارزه با پولشویی مصوب ۸۶/۱۱/۲.
- ۴-۱- سازمان: سازمان امور مالیاتی.
- ۵-۱- مؤدی: شخص حقیقی یا حقوقی موضوع قوانین مالیات های مستقیم و مالیات بر ارزش افزوده.
- ۶-۱- واحد مبارزه با پولشویی: واحدی است مستقل زیر نظر رئیس سازمان که به عنوان متولی مبارزه با پولشویی، عهده دار تکالیف مقرر در مواد ۱۸ و ۱۹ آیین نامه می باشد.
- ۷-۱- واحد اطلاعات مالی: واحدی ملی، متمرکز و مستقل که مسئولیت دریافت، تجزیه و تحلیل وارجاع گزارشهای معاملات مشکوک به مراجع ذی ربط را به عهده دارد؛ به شرح مذکور در ماده ۳۸ آیین نامه.
- ۸-۱- خدمات پایه: خدماتی که طبق مقررات، پیش نیاز و لازمه ارائه سایر خدمات در سازمان امور مالیاتی می باشد. اخذ شماره اقتصادی، تشکیل پرونده و امضاء الکترونیکی (دیجیتال) از مصادیق خدمات پایه می باشند.
- ۹-۱- شناسایی مؤدی: شناخت و تایید هویت مؤدی با استفاده از منابع اطلاعاتی، مستندات و داده های مستقل، معتبر و قابل اتکا. شناسایی مؤدی به دو گروه از اقدامات شامل «شناسایی اولیه» و «شناسایی کامل» تقسیم می شود:

۱-۹-۱ شناسایی اولیه: تطبیق و ثبت مشخصات اظهار شده توسط مؤدی با مدارک شناسایی و در صورت اقدام توسط نماینده یا وکیل، علاوه بر ثبت مشخصات وکیل یا نماینده، ثبت مشخصات اصیل.

۲-۹-۱ شناسایی کامل: شناسایی دقیق مؤدی به هنگام ارائه خدمات پایه به شرح مذکور در این دستورالعمل.

۱۰-۱ ابزار شناسایی: عبارت است از شناسه‌ی اطلاعاتی الکترونیکی، فیزیکی یا ترکیبی از هر دو که با استفاده از آن مؤدی می‌تواند نسبت به اخذ خدمات الکترونیکی از درگاه‌های غیر حضوری اقدام نماید.

۱۱-۱ ابزار پذیرش: عبارت است از سامانه الکترونیکی که می‌توان با استفاده از یک یا چند نوع ابزار شناسایی نسبت به انجام عملیات و اخذ خدمات مالیاتی اقدام نماید. از قبیل درگاه‌های اینترنتی و نظایر آن.

۱۲-۱ خدمات الکترونیکی: امکانی است که طی آن ارائه خدمات به مؤدی از طریق زیرساخت‌های الکترونیکی به صورت غیر حضوری انجام می‌شود.

۱۳-۱ امضای الکترونیکی: عبارت از هر نوع علامت منضم شده یا به نحو منطقی متصل شده به داده پیام است که برای شناسایی امضاء کننده داده پیام مورد استفاده قرار می‌گیرد. (مطابق بند ۲ ماده ۲ قانون تجارت الکترونیک مصوب ۱۳۸۲/۱۰/۱۷ مجلس شورای اسلامی)

ماده ۲: صدور هرگونه ابزار شناسایی باید پس از شناسایی کامل مؤدی و ثبت تطبیقی مشخصات هویتی با مشخصات ابزار شناسایی صورت پذیرد.

ماده ۳: به منظور دریافت ابزارهای شناسایی، حضور مؤدی و شناسایی اولیه وی ضرورت دارد.

تبصره: در صورت دریافت ابزار شناسایی توسط نماینده مودی لازم است شخص نماینده مورد شناسایی کامل قرار گیرد. در صورتی که نماینده قانونی قبلاً شناسایی کامل شده باشد، شناسایی اولیه وی کفایت می‌کند.

ماده ۴: تطبیق هویت ارباب رجوع با اقلام اطلاعاتی شناسایی مؤدی در مراجعات غیرحضوری از طریق ابزارهای شناسایی صورت می‌پذیرد.

ماده ۵: شناسایی مؤدی به صورت الکترونیکی در مواردی که از گواهی‌های امضای الکترونیکی صادر شده توسط مرکز گواهی امضای دیجیتال سازمان امور مالیاتی، برای شناسایی اولیه و یا ارسال اسناد و مدارک لازم برای شناسایی کامل استفاده شود، بلا مانع است.

ماده ۶: مسئولیت استفاده و حفاظت از ابزارهای شناسایی صرفاً به عهده مؤدی است و باید تعهد کتبی دهد که هیچ شخصی غیر از وی، از ابزار شناسایی استفاده نخواهد کرد و در صورت بروز تخلف مطابق قوانین و مقررات با وی برخورد خواهد شد.

ماده ۷: لازم است جهت اطمینان از استفاده ذی‌نفع واقعی از خدمات الکترونیکی ارائه شده، رویه‌های قابل اتکایی جهت شناسایی اشخاص ذی‌نفع در خدمات الکترونیکی اتخاذ گردد و در صورت مشاهده هرگونه موارد مشکوک، باید ضمن گزارش موضوع به واحد مبارزه با پولشویی، نسبت به شناسایی و احراز هویت حضوری مجدد مؤدی اقدام شود و موضوع به عنوان موارد مشکوک به پولشویی به واحد اطلاعات مالی گزارش گردد.

ماده ۸: واریز وجوه به حساب مالیاتی ذی‌ربط، منحصرأً از طریق حساب معرفی شده مؤدی نزد یکی از بانک‌ها یا مؤسسات مالی و اعتباری دارای مجوز از بانک مرکزی امکان‌پذیر است.

ماده ۹: سازمان موظف است سامانه الکترونیکی مورد استفاده برای ارائه خدمات الکترونیکی را به گونه‌ای طراحی نماید که امکان ثبت، نگهداری و تهیه گزارش از سابقه تمامی عملیات مؤدیان را داشته باشد.

ماده ۱۰: لازم است اسناد و اطلاعات تراکنش‌های الکترونیکی برابر ضوابط مذکور در «دستورالعمل نگهداری و امحاء اسناد در سازمان امور مالیاتی» نگهداری شود و تخلف از آن مشمول مجازات‌های مقرر در قانون مبارزه با پولشویی می‌باشد.

این دستورالعمل در ۱۰ ماده و ۱ تبصره در دوازدهمین جلسه شورای عالی مبارزه با پولشویی مورخ ۱۳۹۰/۱۰/۱۲ به تصویب رسید و از تاریخ ابلاغ، لازم الاجراست.

دستورالعمل رعایت مقررات مبارزه با پولشویی

در حوزه خدمات الکترونیکی سازمان امور مالیاتی

به منظور مبارزه با پولشویی و جلوگیری از تامین مالی تروریسم و نیز فراهم آوردن تمهیدات لازم برای اجرای فصل

دوم آئین نامه اجرائی قانون مبارزه با پولشویی موضوع تصویب نامه شماره ۱۸۱۴۳۴/ت/۴۳۱۸۲ ک مورخ ۱۳۸۸/۹/۱۴ وزیران عضو کارگروه تصویب آئین نامه های مربوط به قانون مبارزه با پولشویی، «دستورالعمل رعایت مقررات مبارزه با پولشویی در حوزه خدمات الکترونیک سازمان امور مالیاتی» به شرح زیر ابلاغ می شود:

ماده ۱: در این دستورالعمل اصطلاحات و عبارات به کار رفته به شرح زیر تعریف می شوند:

- ۹-۱ - قانون: قانون مبارزه با پولشویی مصوب ۱۳۸۶/۱۱/۲.
- ۱۰-۱ - آیین نامه: آیین نامه اجرایی قانون مبارزه با پولشویی مصوب ۱۳۸۸/۰۹/۱۴ و اصلاحات بعدی آن.
- ۱۱-۱ - پولشویی: عبارت است از ارتکاب جرم پولشویی موضوع قانون مبارزه با پولشویی مصوب ۸۶/۱۱/۲.
- ۱۲-۱ - سازمان: سازمان امور مالیاتی.
- ۱۳-۱ - مؤدی: شخص حقیقی یا حقوقی موضوع قوانین مالیات های مستقیم و مالیات بر ارزش افزوده.
- ۱۴-۱ - واحد مبارزه با پولشویی: واحدی است مستقل زیر نظر رئیس سازمان که به عنوان متولی مبارزه با پولشویی، عهده دار تکالیف مقرر در مواد ۱۸ و ۱۹ آیین نامه می باشد.
- ۱۵-۱ - واحد اطلاعات مالی: واحدی ملی، متمرکز و مستقل که مسئولیت دریافت، تجزیه و تحلیل وارجاع گزارشهای معاملات مشکوک به مراجع ذی ربط را به عهده دارد؛ به شرح مذکور در ماده ۳۸ آیین نامه.
- ۱۶-۱ - خدمات پایه: خدماتی که طبق مقررات، پیش نیاز و لازمه ارائه سایر خدمات در سازمان امور مالیاتی می باشد. اخذ شماره اقتصادی، تشکیل پرونده و امضاء الکترونیکی (دیجیتال) از مصادیق خدمات پایه می باشند.

۱۴-۱ - شناسایی مؤدی: شناخت و تایید هویت مؤدی با استفاده از منابع اطلاعاتی، مستندات و داده‌های مستقل، معتبر و قابل اتکا. شناسایی مؤدی به دو گروه از اقدامات شامل «شناسایی اولیه» و «شناسایی کامل» تقسیم می‌شود:

۱-۱۴-۱ شناسایی اولیه: تطبیق و ثبت مشخصات اظهار شده توسط مؤدی با مدارک شناسایی و در صورت اقدام توسط نماینده یا وکیل، علاوه بر ثبت مشخصات وکیل یا نماینده، ثبت مشخصات اصیل.

۲-۱۴-۱ شناسایی کامل: شناسایی دقیق مؤدی به هنگام ارائه خدمات پایه به شرح مذکور در این دستورالعمل.

۱۵-۱ ابزار شناسایی: عبارت است از شناسه‌ی اطلاعاتی الکترونیکی، فیزیکی یا ترکیبی از هر دو که با استفاده از آن مؤدی می‌تواند نسبت به اخذ خدمات الکترونیکی از درگاه‌های غیر حضوری اقدام نماید.

۱۶-۱ ابزار پذیرش: عبارت است از سامانه الکترونیکی که می‌توان با استفاده از یک یا چند نوع ابزار شناسایی نسبت به انجام عملیات و اخذ خدمات مالیاتی اقدام نماید. از قبیل درگاه‌های اینترنتی و نظایر آن.

۱۷-۱ خدمات الکترونیکی: امکانی است که طی آن ارائه خدمات به مؤدی از طریق زیرساخت‌های الکترونیکی به صورت غیر حضوری انجام می‌شود.

۱۸-۱ امضای الکترونیکی: عبارت از هر نوع علامت منضم شده یا به نحو منطقی متصل شده به داده پیام است که برای شناسایی امضاء کننده داده پیام مورد استفاده قرار می‌گیرد. (مطابق بند ۲ ماده ۲ قانون تجارت الکترونیک مصوب ۱۳۸۲/۱۰/۱۷ مجلس شورای اسلامی)

ماده ۲: صدور هرگونه ابزار شناسایی باید پس از شناسایی کامل مؤدی و ثبت تطبیقی مشخصات هویتی با مشخصات ابزار شناسایی صورت پذیرد.

ماده ۳: به منظور دریافت ابزارهای شناسایی، حضور مؤدی و شناسایی اولیه وی ضرورت دارد.

تبصره: در صورت دریافت ابزار شناسایی توسط نماینده مودی لازم است شخص نماینده مورد شناسایی کامل قرار گیرد. در صورتی که نماینده قانونی قبلاً شناسایی کامل شده باشد، شناسایی اولیه وی کفایت می‌کند.

ماده ۴: تطبیق هویت ارباب رجوع با ارقام اطلاعاتی شناسایی مؤدی در مراجعات غیرحضوری از طریق ابزارهای شناسایی صورت می‌پذیرد.

ماده ۵: شناسایی مؤدی به صورت الکترونیکی در مواردی که از گواهی‌های امضای الکترونیکی صادر شده توسط مرکز گواهی امضای دیجیتال سازمان امور مالیاتی، برای شناسایی اولیه و یا ارسال اسناد و مدارک لازم برای شناسایی کامل استفاده شود، بلا مانع است.

ماده ۶: مسئولیت استفاده و حفاظت از ابزارهای شناسایی صرفاً به عهده مؤدی است و باید تعهد کتبی دهد که هیچ شخصی غیر از وی، از ابزار شناسایی استفاده نخواهد کرد و در صورت بروز تخلف مطابق قوانین و مقررات با وی برخورد خواهد شد.

ماده ۷: لازم است جهت اطمینان از استفاده ذی‌نفع واقعی از خدمات الکترونیکی ارائه شده، رویه‌های قابل اتکایی جهت شناسایی اشخاص ذی‌نفع در خدمات الکترونیکی اتخاذ گردد و در صورت مشاهده هرگونه موارد مشکوک، باید ضمن گزارش موضوع به واحد مبارزه با پولشویی، نسبت به شناسایی و احراز هویت حضوری مجدد مؤدی اقدام شود و موضوع به عنوان موارد مشکوک به پولشویی به واحد اطلاعات مالی گزارش گردد.

ماده ۸: واریز وجوه به حساب مالیاتی ذی‌ربط، منحصراً از طریق حساب معرفی شده مؤدی نزد یکی از بانک‌ها یا مؤسسات مالی و اعتباری دارای مجوز از بانک مرکزی امکان‌پذیر است.

ماده ۹: سازمان موظف است سامانه الکترونیکی مورد استفاده برای ارائه خدمات الکترونیکی را به گونه‌ای طراحی نماید که امکان ثبت، نگهداری و تهیه گزارش از سابقه تمامی عملیات مؤدیان را داشته باشد.

ماده ۱۰: لازم است اسناد و اطلاعات تراکنش‌های الکترونیکی برابر ضوابط مذکور در «دستورالعمل نگهداری و امحاء اسناد در سازمان امور مالیاتی» نگهداری شود و تخلف از آن مشمول مجازات‌های مقرر در قانون مبارزه با پولشویی می‌باشد.

این دستورالعمل در ۱۰ ماده و ۱ تبصره در دوازدهمین جلسه شورای عالی مبارزه با پولشویی مورخ ۱۳۹۰/۱۰/۱۲ به تصویب رسید و از تاریخ ابلاغ، لازم الاجراست.

دستور العمل

نگهداری و امحاء اسناد در سازمان امور مالیاتی

به منظور مبارزه با پولشویی و جلوگیری از تامین مالی تروریسم و نیز فراهم آوردن تمهیدات لازم برای اجرای بند د از ماده ۷ قانون مبارزه با پولشویی (مصوب دوم بهمن ماه ۱۳۸۶ مجلس شورای اسلامی)، فصل ششم آئین نامه اجرایی قانون مبارزه با پولشویی موضوع تصویب نامه شماره ۱۸۱۴۳۴/ت ۴۳۱۸۲ ک مورخ ۱۳۸۸/۹/۱۴ وزیران عضو کارگروه تصویب آئین نامه های مربوط به قانون مبارزه با پولشویی، « دستورالعمل نگهداری و امحاء اسناد در سازمان امور مالیاتی » به شرح زیر ابلاغ می شود:

ماده ۱: در این دستورالعمل اصطلاحات و عبارات به کار رفته به شرح زیر تعریف می شود:

- ۱-۱- قانون: قانون مبارزه با پولشویی مصوب ۱۳۸۶/۱۱/۲
- ۲-۱- آیین نامه: آیین نامه اجرایی قانون مبارزه با پولشویی مصوب ۱۳۸۸/۹/۱۴ و اصلاحات بعدی آن.
- ۳-۱- پولشویی: عبارت است از ارتکاب جرم پولشویی موضوع قانون مبارزه با پولشویی مصوب ۱۳۸۶/۱۱/۲.
- ۴-۱- سازمان: سازمان امور مالیاتی.
- ۵-۱- اداره کل: اداره کل امور مالیاتی.
- ۶-۱- دفتر: هریک از دفاتر ستاد سازمان امور مالیاتی.
- ۷-۱- مؤدی: شخص حقیقی یا حقوقی موضوع قوانین مالیات های مستقیم و مالیات بر ارزش افزوده.
- ۸-۱- پرونده مالیاتی مؤدی: پرونده مالیاتی عبارتست از مجموعه ای از اسناد، مدارک، نوشته ها و سایر اوراق مرتبط با اطلاعات هویتی و عملکرد اقتصادی هریک از مودیان مالیاتی که به منظور رسیدگی، تشخیص و وصول مالیات در یک جا (پوشه بصورت فیزیکی یا الکترونیکی) گردآوری و ذیل شماره ای که کلاسه یا شماره پرونده نامیده می شود، نگهداری می گردد.
- ۹-۱- شماره اقتصادی: شماره شناسائی منحصر بفرد است که به هریک از مودیان مالیاتی اختصاص پیدا می کند و از آن پس کلیه اطلاعات هویتی و اطلاعات فعالیت های اقتصادی و اطلاعات مالیاتی مودی تحت پوشش آن قرار خواهد گرفت.

۱-۱۰- خدمات پایه : خدماتی که طبق مقررات، پیش نیاز و لازمه ارائه سایر خدمات در سازمان امور مالیاتی می باشد و ارائه آن به مؤدی موجب می شود تا وی برای اخذ خدمات مکرر و متمادی به سازمان امور مالیاتی مراجعه کند. اخذ شماره اقتصادی، تشکیل پرونده و امضاء الکترونیکی (دیجیتال) از مصادیق خدمات پایه می باشند.

۱-۱۱- سامانه احراز هویت اشخاص (سها): سامانه مستقر در وزارت امور اقتصادی و دارایی است که از طریق ارتباط با مراجع ذیربط (از قبیل سازمان ثبت احوال، سازمان ثبت اسناد و املاک کشور، شرکت پست و غیره) پاسخ به استعلام ادارات امور مالیاتی در مورد احراز هویت اشخاص مختلف و نشانی آنها را تسهیل می نماید.

۱-۱۲- واحد مبارزه با پولشویی: واحدی است مستقل زیر نظر رئیس سازمان که به عنوان متولی مبارزه با پولشویی، عهده- دار تکالیف مقرر در مواد ۱۸ و ۱۹ آیین نامه می باشد.

۱-۱۳- واحد اطلاعات مالی: واحدی ملی، متمرکز و مستقل که مسئولیت دریافت، تجزیه و تحلیل وارجاع گزارش های معاملات مشکوک به مراجع ذیربط را به عهده دارد؛ به شرح مذکور در ماده ۳۸ آیین نامه.

ماده ۲: سازمان موظف است اسناد و سوابق ارائه خدمات و عملیات مربوط به امور مالیاتی مؤدیان و نیز مدارک مربوط به سوابق شناسایی آنها را بصورت فیزیکی ویا الکترونیکی نگهداری نماید. مستندات مربوط به صورت فیزیکی برای مدت تعیین شده بقرار ذیل نگهداری می گردد:

الف) مستندات شناسایی مؤدی به هنگام ارائه خدمات پایه حداقل به مدت پنج سال به صورت فیزیکی و تصاویر آنها را برای همیشه به صورت الکترونیکی.

ب) سوابق و اسناد مربوط به تسویه مالیات های متعلقه از جمله سوابق و اسناد پرداخت و انتقال وجوه حداقل به مدت پنج سال به صورت فیزیکی و تصاویر اسناد برای همیشه به صورت الکترونیکی.

ج) مستندات و سوابق بررسی و گزارش معاملات مشکوک به صورت فیزیکی و الکترونیکی برای همیشه.

د) سوابق مکاتبات مربوط به مبارزه با پولشویی به صورت فیزیکی و بر ای همیشه به صورت الکترونیکی.

تبصره: سازمان موظف است فهرست اسناد و مدارک مورد نیاز برای نگهداری به صورت فیزیکی و الکترونیکی را تعیین و اعلام می نماید.

ماده ۳: لازم است با اتخاذ تدابیر و تمهیدات مقتضی به گونه ای عمل گردد که ضمن حفظ امنیت و کیفیت اسناد، امکان دسترسی به عین آن اسناد در مواقع مورد نیاز به سهولت فراهم شود.

ماده ۴: در صورت درخواست اسناد و سوابق از سوی واحد مبارزه با پولشویی یا واحد اطلاعات مالی، کلیه ادارات کل و دفاتر باید حداکثر ظرف ده روز کاری نسخه الکترونیکی اطلاعات را ارایه دهند و اصل اسناد و سوابق را در صورت درخواست حداکثر ظرف یک ماه ارایه نمایند.

ماده ۵: ادارات کل امور مالیاتی و یا دفاتر ذی ربط در سازمان باید اطمینان حاصل نمایند که تمامی سوابق نگهداری شده مؤدیان به روز باشد و باید به صورت دوره‌ای یا اتفاقی سوابق مؤدیان موجود مورد بازبینی قرار گیرد.

ماده ۶: سازمان موظف است از کلیه اسناد الکترونیکی یک نسخه پشتیبان تهیه نماید، به گونه‌ای که در صورت هرگونه آسیب، خدشه و اختلال برای یک نسخه، نسخه دیگر مصون بماند.

ماده ۷: در صورتی که به دلیل بررسی و رسیدگی به عملیات مشکوک، نیاز به نگهداری اطلاعات و مستندات بیش از مهلت‌های مقرر موضوع این دستورالعمل باشد، لازم است حسب دستور واحد اطلاعات مالی سوابق تا ختم رسیدگی و تعیین تکلیف نهایی نگهداری شود.

ماده ۸: امحاء اسناد و سوابق پس از سپری شدن مدت‌های موضوع ماده ۲ مقرر در این دستورالعمل بلامانع است. امحاء اسناد و سوابق باید به گونه‌ای صورت پذیرد که استفاده از خلاصه اطلاعات و اسناد مذکور پس از امحاء امکان پذیر باشد. به هر ترتیب اصول محرمانه بودن کلیه اسناد و سوابق مربوط به مؤدیان باید تحت هر شرایطی رعایت شود.

تبصره: مقررات این دستورالعمل مانع از اجرای قوانین و دستورالعمل‌های دیگر نخواهد بود.

ماده ۹: ادارات کل و دفاتر ذی ربط موظفند بر اجرای این دستورالعمل نظارت داشته باشند و کلیه اطلاعات مورد درخواست واحد مبارزه با پولشویی را در اسرع وقت در اختیار آن واحد قرار دهند.

این دستورالعمل در ۹ ماده و ۲ تبصره در دوازدهمین جلسه شورای عالی مبارزه با پولشویی مورخ ۱۳۹۰/۱۰/۱۲ به تصویب رسید و از تاریخ ابلاغ، لازم الاجراست.

دستور العمل

نحوه ارسال اسناد و مدارک

به نشانی پستی در سازمان امور مالیاتی

به منظور مبارزه با پولشویی و جلوگیری از تامین مالی تروریسم و در اجرای فصل دوم آئین نامه اجرائی قانون مبارزه با پولشویی موضوع تصویب نامه شماره ۱۸۱۴۳۴/ت ۴۳۱۸۲ ک مورخ ۱۳۸۸/۹/۱۴ وزیران عضو کارگروه تصویب آئین نامه های مربوط به قانون مبارزه با پولشویی، « دستور العمل نحوه ارسال اسناد و مدارک به نشانی پستی در سازمان امور مالیاتی » به شرح زیر ابلاغ می شود:

ماده ۱- در این دستور العمل اصطلاحات و عبارات به کار رفته به شرح زیر تعریف می شوند:

- ۱-۱- قانون: قانون مبارزه با پولشویی مصوب ۱۳۸۶/۱۱/۲ .
- ۲-۱- آیین نامه: آیین نامه اجرایی قانون مبارزه با پولشویی مصوب ۱۳۸۸/۹/۱۴ و اصلاحات بعدی آن.
- ۳-۱- پولشویی: عبارت است از جرم پولشویی موضوع قانون مبارزه با پولشویی مصوب ۸۶/۱۱/۲.
- ۴-۱- سازمان: سازمان امور مالیاتی.
- ۵-۱- اداره کل: اداره کل امور مالیاتی.
- ۶-۱- دفتر: دفتر خدمات مؤدیان.
- ۷-۱- مؤدی: شخص حقیقی یا حقوقی موضوع قوانین مالیاتهای مستقیم و مالیات بر ارزش افزوده.
- ۸-۱- خدمات پایه: خدماتی که طبق مقررات، پیش نیاز و لازمه ارائه سایر خدمات در سازمان امور مالیاتی می باشد و ارائه آن به مؤدی موجب می شود تا وی برای اخذ خدمات مکرر و متمادی به سازمان مراجعه کند. اخذ شماره اقتصادی، تشکیل پرونده و امضاء الکترونیکی (دیجیتال) از مصادیق خدمات پایه می باشند.
- ۹-۱- واحد مبارزه با پولشویی: واحدی است مستقل زیر نظر رئیس سازمان که به عنوان متولی مبارزه با پولشویی، عهده دار تکالیف مقرر در مواد ۱۸ و ۱۹ آیین نامه می باشد.

۱-۱۰- واحد اطلاعات مالی: واحدی ملی، متمرکز و مستقل که مسئولیت دریافت، تجزیه و تحلیل وارجاع گزارشهای معاملات مشکوک به مراجع ذی ربط را به عهده دارد؛ به شرح مذکور در ماده ۳۸ آیین نامه .

۱-۱۱- سامانه احراز هویت اشخاص (سها): سامانه مستقر در وزارت امور اقتصادی و دارائی است که از طریق ارتباط با مراجع ذی ربط (از قبیل سازمان ثبت احوال، سازمان ثبت اسناد و املاک کشور، شرکت پست و غیره) پاسخ به استعلام ادارات امور مالیاتی در مورد احراز هویت اشخاص مختلف و نشانی آنها را تسهیل می نماید.

۱-۱۲- شناسه ملی اشخاص حقوقی: شماره منحصر بفردی که براساس تصویب نامه شماره ۱۶۱۷۳/ت/۳۹۲۷۱ مورخ ۱۳۸۸/۱/۲۹ هیئت وزیران به تمامی اشخاص حقوقی اختصاص می یابد.

۱-۱۳- شماره فراگیر اشخاص خارجی: شماره منحصر بفردی که مطابق تصویب نامه شماره ۱۶۱۷۳/ت/۴۰۲۶۶ مورخ ۱۳۸۸/۱/۲۹ به تمامی اتباع خارجی مرتبط با جمهوری اسلامی ایران توسط پایگاه ملی اطلاعات اتباع خارجی اختصاص می یابد.

۱-۱۴- اقامتگاه قانونی شخص حقوقی: به اقامتگاه قانونی ثبت شده در پایگاه شناسه ملی اشخاص حقوقی مستقر در سازمان ثبت اسناد و املاک کشور اطلاق می شود.

ماده ۲: از تاریخ ابلاغ این دستورالعمل لازم است برای تحویل اسناد و مدارک مربوط به ارائه خدمات پایه، نامه ای با پست سفارشی به نشانی پستی مؤدی ارسال گردد و در آن به مؤدی اطلاع داده شود که صرفاً با در دست داشتن اصل نامه مذکور و مراجعه حضوری به سازمان می تواند اسناد و مدارک مذکور را دریافت نماید.

تبصره ۱: در مورد محل سکونت اشخاص حقیقی، کدپستی مندرج در کارت ملی و در مورد اقامتگاه قانونی اشخاص حقوقی، کدپستی مندرج در کارت شناسه ملی و یا پایگاه های ذی ربط مبنای ارسال نامه به مؤدی قرار می گیرد. ادارات کل و دفاتر باید هنگام دریافت تقاضای مؤدی برای دریافت خدمات پایه در مرتبه اول و قبل از ارائه هرگونه خدمات پایه، اقدام به شناسایی کامل و مستندسازی نشانی پستی وی نموده و سوابق مربوط را در پرونده مالیاتی مؤدی نگهداری نمایند.

تبصره ۲: کدپستی و نشانی پستی مؤدی که به شیوه فوق مستندسازی شده و در پرونده مؤدی نگهداری می شود، مبنای مکاتبات ادارات کل و دفاتر با مؤدی خواهد بود. ادارات کل و دفاتر باید در قرارداد با مؤدی، تأکید نماید که وی موظف است هرگونه تغییر در کدپستی و نشانی پستی خود را به مرجع ذی ربط (ثبت احوال و یا ثبت اسناد کشور) اطلاع دهد.

تبصره ۳: سازمان موظف است با همکاری مراجع ذی ربط به نحو مقتضی حداکثر هر دو سال یکبار نسبت به اقامت مودی در نشانی اظهارشده وی اطمینان حاصل نماید..

ماده ۳: در صورتی که وکیل، نماینده، وصی، قیم و یا ولی به نمایندگی از طرف مؤدی متقاضی دریافت خدمات پایه باشد، باید نشانی دقیق و کدپستی محل سکونت و شماره تلفن وی نیز- علاوه بر شخص اصیل- اخذ شود.

تبصره: اداره کل امور مالیاتی ذی‌ربط موظف است هنگام شناسایی اولیه مؤدی، وکیل یا نماینده وی کدپستی مندرج بر روی کارت ملی در مورد اشخاص حقیقی و یا شناسه ملی در مورد اشخاص حقوقی را با نشانی مندرج در سامانه ساها تطبیق داده و پس از حصول اطمینان از مطابقت آنها رونوشت اسناد مذکور توسط مأمور مالیاتی مربوط با اصل مطابقت داده شود و در پرونده مالیاتی نگهداری نمایند.

ماده ۴: نشانی و کدپستی مؤدی که مستندسازی شده و در پرونده مالیاتی مؤدی نگهداری می‌شود، مبنای مکاتبات در هنگام ارائه خدمات پایه می‌باشد و دریافت کننده خدمات موظف است هرگونه تغییر در نشانی و کدپستی خود را به مرجع ذی‌ربط (ثبت احوال و یا ثبت اسناد و املاک) اطلاع دهد.

ماده ۵: تطبیق و مستندسازی نشانی، کد پستی، شماره تلفن و شماره دورنگار مؤدی، باید بر اساس ضوابط "دستورالعمل شناسایی مؤدیان در سازمان امور مالیاتی" صورت پذیرد.

ماده ۶: در صورت وجود هر گونه تناقض بین کدپستی مندرج در کارت ملی با کدپستی ارائه شده از سوی مؤدی و یا تناقض بین نشانی و کد پستی، لازم است اقدامات زیر صورت پذیرد:

۶-۱- در صورت مغایرت بین نشانی و کدپستی ارائه شده توسط مؤدی با نشانی و کدپستی پایگاه شرکت پست، باید از وی خواسته شود نشانی یا کدپستی خود را اصلاح نماید.

۶-۲- در صورت مغایرت بین نشانی و کدپستی ارائه شده از سوی مؤدی با کدپستی درج شده در ظهر کارت ملی (برای نشانی محل سکونت اشخاص حقیقی)، ارائه خدمات پایه منوط به ارائه کارت ملی جدید که کد پستی جدید در ظهر آن درج شده می‌باشد.

۶-۳- در صورت مغایرت بین کدپستی اقامتگاه قانونی شخص حقوقی ارائه شده از سوی مؤدی با کدپستی مندرج در پایگاه شناسه ملی اشخاص حقوقی، ارائه خدمت تا زمان اصلاح یکی از دو مورد فوق متوقف خواهد شد.

۴-۶- در صورتی که کدپستی شخص حقوقی در پایگاه شناسه ملی اشخاص حقوقی درج نشده باشد باید از مؤدی خواسته شود به سازمانی که نسبت به درج مشخصات شخص حقوقی در پایگاه شناسه ملی اشخاص حقوقی اقدام کرده است، مراجعه نموده، نشانی و کدپستی خود را اصلاح نماید. در این صورت، ارائه خدمات پایه متوقف خواهد شد.

ماده ۷: سازمان موظف است در کلیه فرم‌ها یا اسناد مورد استفاده برای مؤدیان، محل مناسبی برای درج شماره یا شناسه ملی یا شماره فراگیر اشخاص خارجی و کدپستی وی تعبیه نماید و این مشخصات به طور کامل و دقیق دریافت شود.

ماده ۸: سازمان موظف است در کلیه نرم افزارها و سیستم‌های اطلاعاتی مورد استفاده برای ثبت عملیات مؤدیان، محل لازم برای درج شماره یا شناسه ملی یا شماره فراگیر اشخاص خارجی و کدپستی آن‌ها ایجاد نماید، به گونه ای که امکان جستجو بر اساس مشخصات مذکور فراهم باشد. همچنین باید سازوکار لازم برای به روزرسانی کدپستی و شماره یا شناسه‌های فوق‌الذکر در نرم افزارها و سیستم‌ها اعمال شود.

ماده ۹: سازمان موظف است کدپستی و اطلاعات مربوط به نشانی مؤدی و سایر مشخصات وی در سیستم‌های اطلاعاتی را حداقل هر شش ماه یک بار به مراجع ذی‌ربط ارسال و صحت آن را کنترل و آخرین تغییرات را دریافت نموده و در سیستم‌ها اعمال نماید. ملاک آخرین نشانی مؤدی، نشانی ارائه شده از سوی پایگاه ذی‌ربط است حتی اگر مؤدی نشانی خود را رسماً اصلاح نکرده باشد. در صورتی که پیش از به روز رسانی اطلاعات، مؤدی خواهان اصلاح نشانی و کدپستی خود باشد اصلاح آنها مشروط به مطابقت اطلاعات ارائه شده با اطلاعات پایگاه‌های ذی‌ربط است.

ماده ۱۰: در صورتی که پس از انجام تکالیف مقرر در موارد فوق، مشخص شود کدپستی مؤدی (حقیقی، حقوقی) متعلق به وی نیست، لازم است مراتب در قالب گزارش معاملات مشکوک از طریق واحد مبارزه با پولشویی به واحد اطلاعات مالی گزارش شود.

ماده ۱۱: سازمان موظف است حداکثر ظرف مدت شش ماه پس از ابلاغ این دستورالعمل، تکالیف مذکور در این دستورالعمل در مورد مؤدیان فعلی خود که به واسطه دریافت خدمات پایه از قبل، ارتباط خود را حفظ کرده اند، اعمال نماید.

ماده ۱۲: سازمان موظف است حداکثر ظرف مدت شش ماه از تاریخ ابلاغ این دستورالعمل از ارایه کلیه خدمات به مؤدیان فاقد کدپستی خودداری نماید. به محض ارایه کدپستی توسط مؤدی، ارائه خدمت ادامه می‌یابد.

این دستورالعمل در ۱۲ ماده و ۴ تبصره در دوازدهمین جلسه شورای عالی مبارزه با پولشویی مورخ ۱۳۹۰/۱۰/۱۲ به تصویب رسید و از تاریخ ابلاغ، لازم الاجراست.